

Zásady: 124. Je náboženská svoboda určena pouze křesťanům?

Zásady

Je náboženská svoboda určena pouze křesťanům?

Náboženská svoboda není zakotvena pouze v prvním dodatku Ústavy USA. Je to základní a historické přesvědčení baptistů staré více než 400 let.

Rozdílné názory na náboženskou svobodu byly v posledních letech předmětem sporu v kultuře a

politice a stále jsou ve hře. Od toho, komu mohou a komu nemohou majitelé podniků odeprít služby, přes modlitby ve školách, financování škol, imigraci, státní exekuce až po to, na co si vzpomenete, jde o náboženskou svobodu.

Na otázky náboženské svobody se u nás i ve světě vynakládá značný finanční a politický kapitál. Baptisté stojí v čele těchto snah. Baptisté by proto měli věnovat pozornost zvláštní kritice náboženské svobody, která přichází od některých samozvaných křesťanských nacionalistů.

Někteří křesťanští nacionalisté tvrdí, že dnes dochází k nedorozumění ohledně náboženské svobody. Moderní „sekulární“ pojetí náboženské svobody považují za příliš inkluzivní a neoprávněné.

To vyvolává otázku: Je náboženská svoboda určena pouze křesťanům? Aby baptisté mohli odpovědět na tuto a související otázky, je třeba, aby znali sami sebe a své dějiny.

Staletí trvající závazek

Baptisté se zasazují o náboženskou svobodu přinejmenším od roku 1609. Toho roku John Smyth a Thomas Helwys založili z řad anglických separatistů žijících v Amsterdamu generální baptisty.

V té době církve a stát v podstatě splývaly. Generální baptisté však věřili v odluku církve od státu a ve svobodu náboženského svědomí. Helwys za tyto názory zemřel v anglickém vězení.

Přesuňme se do dnešní doby. Náboženská svoboda je i nadále základním baptistickým přesvědčením, které má své silné zastánce.

Nejméně dvě baptistické organizace se zasazují o náboženskou svobodu na celostátní úrovni. Ačkoli Baptist Joint Committee for Religious Liberty a Southern Baptist Convention's Ethics and Religious Liberty Commission často zastávají protichůdné názory na to, co zajišťuje náboženskou svobodu, mají stejnou historii.

Baptist Standard se rovněž zasazuje o náboženskou svobodu a informuje o porušování této zásady všude na světě.

Baptistická definice náboženské svobody

Náboženská svoboda je pro baptisty natolik důležitá, že jí byl věnován vlastní článek v [Baptistické víře a poselství](#). Podle tohoto článku jižní baptisté chápou náboženskou svobodu jako:

- „Bůh sám je Pánem svědomí a ponechal je svobodné od lidských nauk a přikázání, která jsou v rozporu s jeho slovem nebo v něm nejsou obsažena.
- „Církev a stát by měly být odděleny.
- „Stát dluží církvi [nebo ‚každé církvi‘] ochranu a plnou svobodu při sledování jejích duchovních cílů.
- „Při zajišťování této svobody by stát neměl žádnou církevní skupinu nebo denominaci zvýhodňovat více než ostatní.
- „Jelikož je občanská vláda ustanovena Bohem, je povinností křesťanů, aby jí poskytovali loajální poslušnost ve všem, co není v rozporu se zjevenou Boží vůlí.
- „Církev by se neměla uchýlit k občanské moci, aby vykonávala své dílo. Kristovo evangelium uvažuje pro dosažení svých cílů pouze o duchovních prostředcích.
- „Stát nemá právo ukládat tresty za náboženské názory jakéhokoli druhu.
- „Stát nemá právo ukládat daně na podporu jakékoli formy náboženství.

- „Svobodná církev ve svobodném státě je křesťanským ideálem, a to znamená právo na svobodný a neomezený přístup všech lidí k Bohu a právo na utváření a šíření názorů v oblasti náboženství bez zásahů občanské moci.“

Náboženská svoboda je definována různě

Mnozí, ne-li většina baptistů, kteří se dnes zasazují o náboženskou svobodu, rozšiřují svobodu uvedenou ve výše uvedeném posledním odstavci na všechna křesťanská i jiná vyznání. Lidé všech vyznání mají „právo vytvářet a šířit názory v oblasti náboženství bez zásahů občanské moci“.

BJC, ERLC, Texaská baptistická komise pro křesťanský život, *Baptist Standard*, Baptist World Alliance a další nevěří, že náboženská svoboda je určena pouze křesťanům.

Křesťanští nacionalisté jako Stephen Wolfe však věří, že přinejmenším ve Spojených státech je „politické a společenské upřednostňování či výlučnost křesťanství“ ospravedlnitelné z důvodu „přikázání lidu pravému náboženství“ a „zabránění veřejným škodám“ (*The Case for Christian Nationalism*, s. 34, 27).

Lze si oprávněně klást otázku, co by to mohlo být „pravé náboženství“ a „veřejná škoda“.

„Raná Amerika je zdrojem pro americký návrat ke křesťanskému nacionalismu,“ píše Wolfe (s. 36). Wolfe, který poznamenává, že je presbyterián, tvrdí, že „většinový názor na náboženskou svobodu v zakladatelské éře sdílel stejné zásady jako puritáni v Nové Anglii 17. století“ (s. 430).

Novoangličtí puritáni „tolerovali“ jiná vyznání, ale baptisty – mimo jiné – považovali za „disidenty“ a rušitele klidu. Puritáni „popírali, že by prováděli pronásledování; spíše potlačovali ty, kteří ... narušovali klid církve a státu“ (s. 402-403).

Lze se oprávněně ptát, co by mohlo znamenat „potlačovali“ a „rušili klid“.

Náboženská svoboda je všeobecné právo

Pokud se náboženská svoboda – nebo její plnost – týká pouze křesťanů, dalším krokem je definovat, kdo je a kdo není „křesťan“ – nebo co Wolfe považuje za stoupence „pravého náboženství“. Baptisté nebyli vždy považováni za stoupence „pravého náboženství“.

Baptisté, kteří znají svou historii, vědí, že jejich křesťanství bylo pronásledováno... pardon, potlačováno v celé rané Americe, a to nejen v Nové Anglii a nejen puritány.

Pokud jsou však puritáni z Nové Anglie měřítkem „křesťanství“ a pokud někteří křesťanští nacionalisté, kteří se s touto formou křesťanství ztotožňují, dosáhnou svého, co zabrání baptistům a mnoha dalším křesťanům – o nekřesťanech nemluvě -, aby byli opět „potlačováni“?

Někteří křesťanští nacionalisté se přiklánějí k užšímu pojetí náboženské svobody a někteří jdou tak daleko, že její ochranu upírají jakékoli jiné víře než jejich značce „křesťanství“. Je správné věnovat velkou pozornost jejich jazyku a cílům.

Pokud jde o mě a řadu dalších baptistů, náboženská svoboda se musí vztahovat na všechna náboženství. Pokud tomu tak není, pak může být jakákoli víra vyloučena – včetně té vaší a mé.

Eric Black

Eric Black

*Eric Black je výkonným ředitelem, vydavatelem a redaktorem časopisu Baptist Standard. Je k za
stižení na [adrese](mailto:eric.black@baptiststandard.com) eric.black@baptiststandard.com. Vyjádřené názory jsou názory autora.*

-tep-

*Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou
skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)*